

fulgte med Opmærksomhed den ærede Forslagsstillers Foredrag for at komme efter, hvorfor den ærede Forslagsstiller ikke har taget § 13 i Loven af 4de Juli 1863 med, thi det er jo klart nok, at saaledes som Lovforslaget er affattet, er det jo uden nogen- somhelst Betydning. I den næggældende Lov have vi jo 2 Bestemmelser, som handle om upriviligerede Staters Skibe. Den ene, den, der er citeret i Lovforslaget, findes i § 52 og gaar ud paa, at disse Skibe skulle betale en Tillægsafgift af 50 pCt. i Skibsafgift, men vi have i § 13 i den samme Lov af 1863 en Bestemmelse, der siger, at ogsaa de Varer, der indbringes i disse Skibe, skulle betale 50 pCt. Tillæg. Jeg vil altsaa henstille, om det virkelig skulde være naaet gennem Lovforslaget, som den ærede Forslagsstiller angiver, nemlig at man skulde have berøvet Spanien ethvert Paastud eller enhver Grund til at kunne sætte sin Straffebestemmelse i Værk, naar man kun fritager de spanske Skibe for Tillægsafgiften, men ikke tillige fritager de spanske Varer for Tillægsafgiften. Denne Bestemmelse i den spanske Toldlov af 6te Juli 1882 lyder paa, at den spanske Regjering er vedblivende bemyndiget til at paalægge Tillægsafgifter saavel paa Skibsafgiften som paa Produkter hidrørende fra Lande, som paa nogen Maade staae Spaniens Produkter og Spaniens Handel. Saaledes lyder Bestemmelsen i den spanske Toldlov. Det er altsaa klart nok derefter, at Forholdet ingenlunde er det, at naar vi ikke besvære med forholdet Skibsafgift, kan ikke heller Spanien besvære med forholdet Skibsafgift, og at naar vi ikke besvære de spanske Varer, kan ikke heller Spanien besvære danske Varer der. Forholdet er det, at naar vi besvære enten spanske Skibe eller spanske Varer, da kunne de i Spanien besvære saavel danske Skibe som danske Varer. Det er Forholdet. Dersom man altsaa vil Noget, maa man nødvendigvis tage det Hele med, saaledes som nu Bestemmelserne ere i vor Lov af 1863; ellers er det uden nogen- somhelst Betydning at vedtage det foreliggende Lovforslag. Det er den ene Bemærkning, jeg har at gjøre i Anledning af Lovforslagets Affattelse. — Den anden er den, at Regjeringen ikke er i Stand til at modtage den Bemyndigelse, som dette Lovforslag vil give, naar den kun strækker sig til et en-

kelt Land. Grundene derfor skal jeg vel vogte mig for at angive her i et offentligt Møde; dersom det behøves, skal jeg være villig til at meddele dem til et Udvalg, hvis et saadant bliver nedsat. — Det er altsaa disse to Bemærkninger, som jeg har anset det for at være nødvendigt at gjøre i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Jeg skal dertil blot sige, at for mig staar det saaledes, at dersom man overhovedet skal røre ved Bestemmelserne i Loven af 1863, saa vilde det være rigtigt, at man gif en hel Del videre, end dette Lovforslag gaar, hvad man jo ogsaa har erkjendt fra forskellige Sider, ialtfald saavel fra Landstingets som fra Folkethingets Side, i og for sig var rigtigt, idet jo i de Toldlovsforslag, som have været vedtagne i de to Thing, denne besværende Bestemmelse, Kampparagrafen, om man vil kalde den saa, er langt fyldigere. Jeg har taget Ordet strax umiddelbart efter den ærede Forslagsstiller, fordi min Tilstedeværelse i det andet Thing er nødvendig, og jeg altsaa ikke vil kunne blive under den fortsatte Forhandling her.

Forslagsstilleren (Tauber): Jeg har allerede sagt, hvorfor jeg ikke ansaa det for rigtigt ved privat Initiativ at stille et Lovforslag, som gif videre, end hvad der angik det foreliggende Tilfælde, og det tror jeg ogsaa maa være indlysende, at dersom man skulde gaa videre, dersom der skulde træffes Foranstaltninger, som havde til Diemed at berede Regjeringen den Stilling, som den maa anse for ønskelig eller nødvendig under eventuelle fremtidige Forhandlinger enten med Spanien eller med et andet Land, maatte det være Regjeringens Sag at fremkomme med Lovforslag derom, og det vilde ikke være dette Things Sag at tilhyde saadanne Forholdsregler. Derfor maa jeg fremdeles anse det for rigtigst, at Forslaget er blevet indskrænket hertil. Noget andet vilde det være, dersom Regjeringen skulde finde det rigtigt, at det blev udvidet, hvilket det da staar i Regjeringens Magt at stille Vindringsforslag om, men saa blive ogsaa de Forslag, som paa den Maade fremkomme, Regjeringens Begjæring til Rigsdagen og ikke vort Tilbud til Regjeringen. Den Hovedindvending, som fremkom fra den høitærede Ministers Side, angik, at dette Lovforslag ikke havde med-